

- 261 Αὐτὸς κινᾷ καὶ ἐμίσειυσεν καὶ ὑπάγει τὴν ὁδὸν του,
 ἐμίσειυσαν τὰ κάτεργα μὲ παρρησίαν μεγάλην,
 μὲ πλοῦτον μέγαν καὶ πολύν, πλῆθος αἰχμαλωσίας.
 Ἦλθαν καὶ ἐπεσώσασιν νῆσον τῆς Μυτιλήνης,
- 265 ἔραξαν, ἐνεπαύθησαν, ἐχάρησαν μεγάλως
 καὶ πάλιν ἐσηκώθησαν καὶ ὑπᾶσιν τὴν ὁδὸν τους.
 Εἰς τὴν Πόλιν ἐπεσώσασιν ὥρα μεσονυκτίου,
 εἰς τὰς εἴκοσι τοῦ Σεπτεβρίου ράζουν στὸ Κοντοσκάλι·
 ἔραξαν δίχως ταραχὴν, κανεῖς οὐκ ἔμαθέν το,
- 270 ὥστε νὰ δώσῃ ὁ ἥλιος καὶ νὰ πλατύνῃ ἡ μέρα.
 Καὶ τὴν αὐγὴν ἐχέρισαν ὄργανα τοῦ πολέμου,
 τρουμπέτες, βιόλες, μπίφαρα, τύμπανα, ἀνακαράδες
 καὶ μουσικὰ πανέμνοστα, ἀπλήρωτα τὰ εἶχαν.
 Τίνος ψυχὴ νὰ μὴ εὐρεθῇ νὰ μὴ χαρῆ καὶ θάλλῃ
- 275 τὴν παρρησίαν τὴν φοβερὴν τὴν τότε γενομένην!
 Ἀπὸ τὴν τόσῃν ἡδονῇ καὶ τὴν χαρὰν ἐκείνην
 ὄρη, βουνὰ καὶ πετρωτὰ χαλοῦν καὶ ἀντιδονοῦσιν.
 Μὲ παρρησίαν ἐσέβησαν εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
 σκῆπτρα σηκώνουν θαυμαστά, χρυσά, μαλαματένια
- 280 καὶ τέντες ὀλοτσάπωτες μετὰ χρυσὰ κουδούνια
 –ὄλα τὰ κάτεργα τακτικὰ μὲ τάξιν ἐσεβαῖναν–
 ἀπὸ μακριὰ εὐφήμισαν, ὡς ἔπρεπεν, ἀξίως,
 τὸν βασιλέα, τὴν δέσποιναν, τὸν μέγαν Βελισάριν.
 Ὅριζι ὁ μέγας βασιλεὺς ν’ ἀπλώσουν καμουχάδες,
- 285 χάσδια, πεύκια καὶ βλαττία νὰ ξέβῃ ὁ Βελισάρις,
 τὸ ἄλογόν του νὰ πατῆ νὰ ὑπᾶ εἰς τὸ παλάτιν.
 Τρισχίλιοι ἐκαβαλίκευσαν ἄρχοντες τῶν κατέργων
 καὶ μέσα ὁ Βελισάριος μετὰ μεγάλης δόξης,

- μετά πολλῆς τῆς παρρησίας καὶ λαμπροκοσμημένους.
- 290 Ἐπέξυσεν, ἐνέβηκεν ἀπάνω εἰς τὸ παλάτιν,
τρίτον τὴν γῆν ἐφίλησεν καὶ εὐθὺς τὸν βασιλέα
καὶ τὸ τσαγκὶν τοῦ βασιλέως ἠσπάσθην τιμημένα.
Ἐχάρηκεν ὁ βασιλεὺς, μεγάλως τὸν ἐδέχθην.
Ποιοῦσιν πόρταν θαυμαστὴν νὰ φέρουσιν τὸν ρήγαν
- 295 μαζίτσα μὲ τοὺς ἄρχοντας, λέγω τῆς Ἑγγλιτέρας,
ἐκείνους ὅπου ἐκούρσεψεν ὁ μέγας Βελισάρις.
Φέρνουν τὸν ρήγαν τὸν φρικτὸν ὀμπρὸς στὸν βασιλέα
μαζίτσα μὲ τοὺς ἄρχοντας, λέγω τῆς Ἑγγλιτέρας,
καὶ λιθομαργαρίταρον, ἀσήμιν καὶ χρυσάφιν.
- 300 Χρῆμαν πολὺν, ἀτίμητον καὶ πλοῦτον οὐκ ὀλίγον
ἤφεραν εἰς τὸν βασιλέα· εἶδεν καὶ ἐξενίστην,
βλέπει τὸν πλοῦτον τὸν πολὺν, ἐχάρηκεν μεγάλως.
Καὶ ἐκ τὴν χαρὰν τὴν θαυμαστὴν ὅπου ἔχει ὁ βασιλεὺς
—μῆτε δεῖπνου φροντίσαντες μῆτε τοῦ κοιμηθῆναι—,
- 305 μετὰ τὸν Βελισάριον πάντοτε δὲ ὑπάρχει,
νύκταν ἡμέραν ἅπασαν ποτέ τους οὐδὲν χωρίζουν.
Στραφῆν, ἰδεῖν οἱ ἄρχοντες τὴν τόσῃν παρρησίαν
καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν τὴν ἔχει ὁ βασιλεὺς,
ὁ βασιλεὺς ὁ θαυμαστὸς μετὰ Βελισαρίου,
- 310 βάνουν διπλοῦ ζιζάνιον, βάνουν διπλὴν τὴν κάκην,
βάνουν διπλὴν τὴν συμφορὰν, βάνουν διπλοῦ τὸν φθόνον.
Καὶ τότεσον οἱ ἄρχοντες λέγουν τὸν βασιλέα,
Ἀσάνης τε καὶ Λάσκαρις καὶ Κατακουζηνᾶιος,
Δούκας, Ἀστράς καὶ Κανανὸς καὶ ὁ Διπλοβατάτζης,
- 315 Παλαιολόγος, Πρίγκιπας, Σφραντζῆς καὶ Λονταραῖοι,
Ράλλης καὶ Πριμικήριος καὶ Κοντοστεφαναῖοι,
ὅλοι φωνάζουν καὶ λαλοῦν διὰ τὸν Βελισάριν:

- 320 «Ἦξευρε, πάντων δέσποτα καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ κράτος,
πρὶν νὰ πληρώσῃ τρίμερον, χάνεις τὴν βασιλείαν·
ὁ Βελισάριος βασιλεὺς ἔναι εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν.
ὄλον τὸ πλῆθος ἀγαποῦν, τὸν Βελισάριον θέλουν,
ἐκεῖνον τιμοῦν καὶ προσκυνοῦν παρὰ τὴν βασιλείαν·
καὶ ἂν οὐ τὸν χάσῃς, βασιλεῦ, καὶ ἂν οὐ τὸν θανατώσῃς,
τὸν ἐδικόν σου θάνατον θέλεις ἰδεῖν συντόμως.»
- 325 Καθὴν ἡμέραν πολεμοῦν καὶ ὀργανώνουσίν τον.
Καὶ ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ἤκουσεν, ἐχάθην, ἠλλοιώθην:
ὄσπην ἀγάπην ἔδειχεν πρὸς τὸν Βελισάριν,
τόσπην κακίαν καὶ ὄργηταν ἐγύρισεν εἰς αὐτόν
καὶ τὴν τιμὴν καὶ δούλευσιν τὴν τοῦ Βελισαρίου
- 330 ποσῶς οὐκ ἐνθυμήθηκεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας:
ἀντὶ τιμῆς ἀνταμοιβὴν κακὴν, ἔχθραν μεγάλην.
Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετον στὸν μέγαν Βελισάριν,
τὸν μέγαν Βελισάριον, ἡ δόξα τῶν Ῥωμαίων,
τὸν φοβερόν, τὸν θαυμαστόν, τὸν φρόνιμον, τὸν μέγαν;
- 335 Νὰ γράψω διὰ τὴν φρόνεσιν; Ἄλλος τινὰς οὐκ ἦτον:
εὕτυχος, δίκαιος, πιστὸς καὶ δόξα τῶν Ῥωμαίων·
ποτέ του οὐκ ἐνθυμήθηκεν κατὰ τοῦ βασιλέως
εἰς ἀπιστίαν καὶ κάκωσιν νὰ βάλῃ ὁ λογισμὸς του,
πολεμιστῆς καὶ νικητῆς, εὕτυχος ριζικάρης,
- 340 χῶρες καὶ κάστρη ἐδούλωσεν εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
ἐτίμησεν τὸν βασιλέα καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ γένος.
Ἀντὶ τιμῆς ἀνταμοιβὴν: ὀρίζει, φέρνουσίν τον,
τὰς χεῖρας δένουν ὀπισθεν ὡς περιφρονημένον,
στὸν βασιλέα ἔμπροσθεν συντόμως φέρνουσίν τον.
- 345 Ὅρίζει ὁ μέγας βασιλεὺς, πάραυτα τὸν τυφλώνουν,
πικρά, γλυπτὰ, βασανιστὰ τυφλώνουν τον ὀμπρὸς του.

- Μέγαν κακὸν καὶ θαυμαστὸν γέγονεν στοὺς Ρωμαίους,
κλαίουσιν ἅπαντες πολλὰ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
μέγαν κλαυθμὸν ἐποίκασιν εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν.
- 350 Σύντομα τὸν ἐτύφλωσεν, τινὰς μὴ τὸ γροικῆσι,
μὴ τὸ νοήσι τὸ κοινὸν καὶ ταραχὴν σηκώσι.
Ἄλλ' ὅμως οὐκ ἐκρύβηκεν ἡ ἄδικος ἡ πρᾶξις:
ὥσπερ ποθοῦσιν οἱ ἅπαντες τὸ φέγγος τῆς ἡμέρας,
οὕτως ἐδιψοῦσασιν τὸν μέγαν Βελισάριν.
- 355 Ὡς τὸ ἤκουσαν, ὡς τὸ ἔμαθαν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας,
σηκώνουν ἀνακάτωμαν καὶ ταραχὴν καὶ ζάλην,
σύρουν σπαθία οἱ ἅπαντες, ζητοῦν τὸν Βελισάριν,
ὕπᾱν καὶ εὐρίσκουν τὸν τυφλὸν εἰς τῆς Χρυσείας τὴν Πόρταν·
λυποῦνται, κλαίουσιν οἱ ἅπαντες, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
- 360 Κλαίει καὶ αὐτὸς μὲ τὸ κοινόν, γροθοκοπᾷ τὸ στήθος,
διαβάζει χρόνους ἰκανοῦς, μόνος ἀναστενάζει:
«Ποῦ ἡ τιμὴ καὶ ὁ πλουτισμὸς, ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος,
ἡ παρρησία ἡ θαυμαστή, ἡ τοῦ Βελισαρίου;
Ἦργησαν ὅλα, ἐχάθησαν, ἐσκόλασαν συντόμως».
- 365 Κάθεται μόνος μοναχός, κλαίει καὶ ἀναστενάζει,
εἰς μοναστήριν ἔνδοξον, βασιλικόν, μέγαν,
τὸ λέγουσιν Παντοκράτορα, πλησίον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Wim F. Bakker & Arnold F. van Gemert επιμ., *Ιστορία του Βελισαρίου*, [Βυζαντινὴ καὶ Νεοελληνικὴ Βιβλιοθήκη, 6], ΜΙΕΤ, Αθήνα ²2007.